

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2022/582 ⁽¹⁾ av den 8 april 2022 i den del sökandens namn genom detta beslut förs in i den förteckning som förekommer i bilaga I till rådets beslut (Gusp) 2014/145 av den 17 mars 2014,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2022/581 ⁽²⁾ av den 8 april 2022 i den del sökandens namn genom denna genomförandeförordning förs in i den förteckning som förekommer i bilaga I till rådets förordning (EU) nr 2014/269 av den 17 mars 2014, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rätten till ett effektivt domstolsskydd och motiveringsskyldigheten. Sökanden gör gällande att de uppgifter rådet har lämnat inte ger honom möjlighet att försvara sig, eftersom, för det första, de uppgifter rådet har lämnat, med hänsyn till hur knapphändiga de är, inte rättfärdigar de restriktiva åtgärderna i fråga, och, för det andra, rådet inte formulerar några individuella skäl som är specifika och konkreta och som kan ge sökanden tillräcklig vägledning avseende huruvida rättsakten är välgrundad.
2. Andra grunden: Rådet har gjort en uppenbart oriktig bedömning, dels eftersom samtliga skäl rådet har hänvisat till för att föra in sökanden i förteckningen materiellt är helt oriktiga, dels eftersom rådet inte visar vare sig att sökanden är en viktig affärsman, att han är inflytelserik eller att han är aktiv i ekonomiska sektorer som tillhandahåller en avsevärd inkomstkälla åt den ryska federationen.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen och likabehandlingsprincipen. Sökanden anser att de sanktioner som ålagts honom är diskriminerande mot honom och oproportionerliga i förhållande till de syften som eftersträvas med åtgärderna.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av de grundläggande rättigheterna, inbegripet rätten till egendom och rätten till respekt för privatliv, familjeliv, hem och kommunikation. Genom att föra in sökanden i förteckningen har rådet enligt sökanden således agerat i strid mot proportionalitetsprincipen.

⁽¹⁾ Rådets beslut (Gusp) 2022/582 av den 8 april 2022 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 110, 2022, s. 55).

⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) 2022/581 av den 8 april 2022 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 110, 2022, s. 3).

Talan väckt den 4 juli 2022 – Société générale m.fl. mot Gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-391/22)

(2022/C 311/23)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Société générale (Paris, Frankrike), Crédit du Nord (Lille, Frankrike), SG Option Europe (Puteaux, Frankrike) (ombud advokaterna: A. Gosset Grainville, M. Trabucchi och M. Dalon)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen

- i enlighet med artikel 263 FEUF ska ogiltigförklara beslut nr SRB/ES/2022/18 av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden, i den del det avser sökandena,
- i enlighet med artikel 277 FEUF ska fastställa att följande bestämmelser i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen, ⁽¹⁾ i genomförandeförordningen, ⁽²⁾ och i den delegerade förordningen ⁽³⁾ inte är tillämpliga:
 - artiklarna 69.1, 69.2, 70.1, samt 70.2 a och 70.2 b i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen,
 - artiklarna 4.2, 5, 6, 7 och 20, samt bilaga I i den delegerade förordningen,
 - artikel 4 i genomförandeförordningen,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena åtta grunder.

1. Den första grunden avser ett åsidosättande av likabehandlingsprincipen, såtillvida att de metoder för att beräkna förhandsbidragen till den gemensamma resolutionsfonden som föreskrivs i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen och i den delegerade förordningen inte återspeglar institutens verkliga storlek eller riskprofil.
2. Den andra grunden avser ett åsidosättande av proportionalitetsprincipen, såtillvida att den mekanism för förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden som föreskrivs i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen och i den delegerade förordningen grundas på en bedömning som på ett konstlat sätt förvärrar riskprofilen för stora franska institut, och således resulterar i ett bidragsbelopp som är oproportionerligt högt.
3. Den tredje grunden avser ett åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen, såtillvida att den beräkning av förhandsbidragen som fastställs i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen, i den delegerade förordningen och i genomförandeförordningen dels inte kan förutses med precision tillräckligt tidigt, dels inte i så hög grad beror på institutets egen situation och riskprofil som på institutets situation i förhållande till andra bidragsgivande institut. Slutligen anser sökandena att i enlighet med artikel 290 FEUF borde inte kommissionen ha haft ansvaret för att fastställa riskindikatorerna i den delegerade förordningen, eftersom dessa kriterier har en i hög grad strukturell och avgörande roll vid fastställandet av bidragsbeloppen.
4. Den fjärde grunden avser ett åsidosättande av principen om god förvaltning, såtillvida att samtliga riskfaktorer inte vederbörligen beaktades i det angripna beslutet.
5. Den femte grunden avser att svaranden gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning vid fastställandet av justeringskoefficienten. Sökandena anser att fråga är om felaktig rättstillämpning, eftersom Gemensamma resolutionsnämnden grundade sig på en felaktig tolkning av ett flertal bestämmelser i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen och således fastställde en för hög justeringskoefficient.
6. Den sjätte grunden avser ett åsidosättande av motiveringsskyldigheten i fråga om begränsningen av användandet av oåterkalleliga betalningsåtaganden, såtillvida att det inte framgår tillräckligt precist och detaljerat av det angripna beslutet varför taket för användandet av oåterkalleliga betalningsåtaganden ska fastställas till 15 procent, och inte heller varför endast kontanter godtas som säkerhet.
7. Den sjunde grunden avser en uppenbart oriktig bedömning. Sökandena hävdar härvidlag att de risker för procykikalitet och likviditet som Gemensamma resolutionsnämnden har hänvisat till för att begränsa användandet av oåterkalleliga betalningsåtaganden är ogrundade, bland annat med hänsyn till de oåterkalleliga betalningsåtagandenas särdrag och det sammanhang de används i.

8. Den åttonde grunden avser en felaktig rättstillämpning. Sökandena anser att Gemensamma resolutionsnämnden dels grundade sig på en felaktig tolkning av de bestämmelser som gör det möjligt att använda oåterkalleliga betalningsåtaganden genom att vidta samma åtgärd för samtliga institut på grundval av en abstrakt analys, dels fråntar dessa bestämmelser deras ändamålsenliga verkan såtillvida att andelen oåterkalleliga betalningsåtaganden systematiskt och utan tillräckliga skäl begränsas till lagstadgat minimum.

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 255, 2014, s. 1).
- (²) Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1).
- (³) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

Talan väckt den 4 juli 2022 – Confédération nationale du Crédit mutuel m.fl. mot Gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-392/22)

(2022/C 311/24)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Confédération nationale du Crédit Mutuel (Paris, Frankrike) och ytterligare 25 sökande (ombud: advokaterna A. Gosset Grainville, M. Trabucchi och M. Dalon)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen

- i enlighet med artikel 263 FEUF ska ogiltigförklara beslut nr SRB/ES/2022/18 av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden, i den del det avser sökandena,
- i enlighet med artikel 277 FEUF ska fastställa att följande bestämmelser i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen, (¹) i genomförandeförordningen, (²) och i den delegerade förordningen (³) inte är tillämpliga:
 - artiklarna 69.1, 69.2, 70.1, samt 70.2 a och 70.2 b i förordningen om den gemensamma resolutionsmekanismen,
 - artiklarna 4.2, 5, 6, 7 och 20, samt bilaga I i den delegerade förordningen,
 - artikel 4 i genomförandeförordningen,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena åtta grunder som i allt väsentligt är identiska eller jämförbara med de som åberopats inom ramen för mål T-391/22, Société générale m.fl. mot Gemensamma resolutionsnämnden.

- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 255, 2014, s. 1).
- (²) Rådets genomförandeförordning (EU) 2015/81 av den 19 december 2014 om fastställande av enhetliga villkor för tillämpning av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 vad gäller förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (EUT L 15, 2015, s. 1).
- (³) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).